

M A R M E D I T E R R Á N E O

Capitolo VII

‘Ο Ὁδυσσεὺς τὸ ρόπαλον
έλαύνει εἰς τὸν ἕνα
όφθαλμὸν τοῦ Κύκλωπος.

ὁ Κύκλωψ (τοῦ Κύκλωπος)

ἡ Μέλιττα δακρύει

Ο Οδυσσεύς
οἱ Ἀγαμέμνων (τοῦ Ἀγαμέμνονος)
τ' = τε
οἱ Ἀχαιοί (τῶν Ἀχαιῶν)

Ο ΚΥΚΛΩΨ (α)

Ἐπεὶ δὲ περαίνει τὸν μῦθον ἡ Μυρρίνη,
ἡ Μέλιττα, «ώς καλός ἐστιν ὁ μῦθος,»
φησίν «λέγε ἡμῖν ἄλλον τινὰ μῦθον, ὁ
μῆτερ.» Ἡ δὲ Μυρρίνη, «οὐδαμῶς,» φησίν
«νῦν γὰρ ἐν νῷ ἔχω τὸ δεῖπνον παρα- 5
σκευάζειν.» Ἡ μὲν οὖν Μέλιττα δακρύει,
ὁ δὲ Φίλιππος, «μὴ δάκρυε, ὁ Μέλιττα,»
φησίν «ἔγὼ γὰρ ἐθέλω σοι μῦθον καλὸν
λέγειν περὶ ἀνδρὸς πολυτρόπου, ὃνόματι
Ὀδυσσέως.

10

‘Ο γὰρ Ὁδυσσεὺς ἐπὶ τὴν Τροίāν πλεῖ
μετὰ τοῦ τὸν Ἀγαμέμνονος καὶ τῶν Ἀχαιῶν.

ἕνα uno, único

τις (ac. sing. τινα)

pron. y adj. enclítico
uno, un tal, cierto

**περὶ ἀνδρός sobre, acerca
de un hombre**

πολύτροπος astuto, hábil

ἐπὶ (+ ac.) hacia

**τὸ ὄνομα, τοῦ ὄνόματος
nombre**

Δέκα μὲν οὖν ἔτη περὶ Τροίāν μάχονται,
τέλος δὲ τὴν πόλιν αἴροῦσιν. Ὁ οὖν
15 Ὀδυσσεὺς τὸν ἔταίρους κελεύει εἰς τὰς
ναῦς εἰσβαίνειν, καὶ ἀπὸ τῆς Τροίāς
οἴκαδε ἀποπλέουσιν. Ἐν δὲ τῇ ὁδῷ πολλὰ
καὶ δεινὰ πάσχουσιν. Πολλάκις μὲν γὰρ
χειμῶνας ὑπέχουσιν, πολλάκις δὲ εἰς
20 ἄλλους κινδύνους μεγίστους ἐμ-
πίπτουσιν.

Πλέουσί ποτε εἰς νῆσόν τινα μīκράν,
ἐκβαίνουσι δὲ ἐκ τῶν νεῶν καὶ δεῖπνον
ποιοῦσιν ἐν τῷ αἰγιαλῷ. Ἔστι δὲ ἐγγὺς
25 ἄλλῃ νῆσος· καπνὸν ὄρωσι καὶ φθόγγον
ἀκούουσιν προβάτων τε καὶ αἰγῶν. Τῇ
οὖν ὑστεραίᾳ ὁ Ὀδυσσεὺς τὸν ἔταίρους
κελεύει εἰς τὴν ναῦν εἰσβαίνειν· βούλεται
γὰρ εἰς τὴν νῆσον πλεῖν καὶ γιγνώσκειν
30 τίνες ἔκει ὥστε.

ἡ πόλις (acc. τὴν πόλιν) = τὸ ἄστυ
αἴρεω (> αἴρω) = λαμβάνω

ὁ χειμών
(τὸν χειμῶνος)

ὁ κίνδυνος (τὸν κινδύνου)

ὁ αἰγιαλός
(τὸν αἰγιαλοῦ)

ὁ καπνός
(τὸν καπνοῦ)

ἡ αἰξ (τῆς αἰγός)

δέκα... ἔτη durante diez años

περὶ (+ ac.) en torno a,
alrededor de
κελεύω ordenar
τὰ δεινά, τῶν δεινῶν
cosas terribles
ὑπέχω afrontar, sufrir
ὁ κίνδυνος, τοῦ κινδύνου
ρiesgo
μέγιστος, μεγίστη,
μέγιστον muy grande

ποτε entonces

ἐγγὺς cerca
ὁ φθόγγος, τοῦ φθόγγου
balido
τῇ ύστεραιᾳ al día siguiente
τίς; (nom. plur. τίνες;) (pronombre) ¿quién?
(adjetivo) ¿qué?, ¿cuál?

τὸ ἄντρον (τοῦ ἄντρου)

ἡ θάλαττα (τῆς θαλάττης)

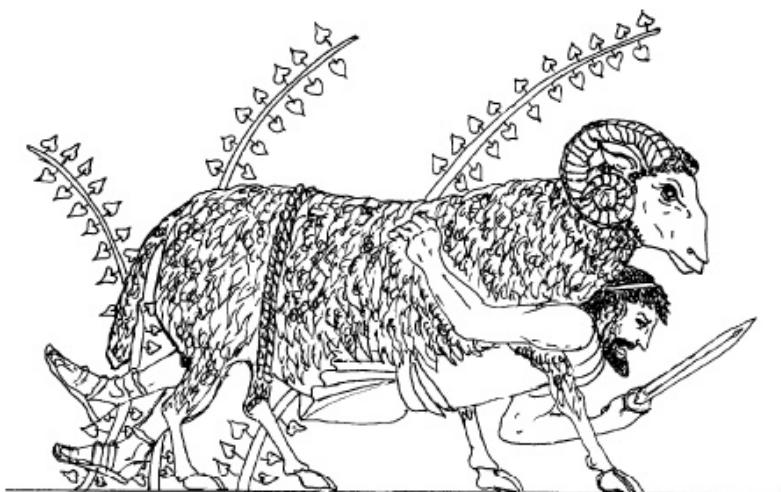
ἔνδον : ἐν τῷ ἄντρῳ

Δι' ὀλίγου οὖν ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. Ἐγγὺς τῆς θαλάττης ἄντρον μέγα ὅρωσι καὶ πολλά τε πρόβατα καὶ πολλὰς αἶγας. 'Ο οὖν Ὁδυσσεὺς τοῖς ἑταίροις, "ῦμεῖς μέν," φησίν, "πρὸς τῇ νηὶ μένετε. 35 Ἐγὼ δὲ ἐν νῷ ἔχω εἰς τὸ ἄντρον εἰσιέναι." Δώδεκα οὖν τῶν ἑταίρων κελεύει ἑαυτῷ ἔπεσθαι. Οἱ δὲ ἄλλοι πρὸς τῇ νηὶ μένουσιν. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὸ ἄντρον ἀφικνοῦνται, οὐδένα ἄνθρωπον εὑρίσ- 40 κουσιν ἔνδον. Οἱ οὖν ἑταῖροι, "ὦ Ὁδυσσεῦ," φᾶσίν, "οὐδεὶς ἄνθρωπός ἐστιν ἔνδον. Ἐλαυνε οὖν τά τε πρόβατα καὶ τὰς αἶγας πρὸς τὴν ναῦν καὶ ἀπόπλει ώς τάχιστα." 45

'Ο δὲ Ὁδυσσεὺς οὐκ ἐθέλει τοῦτο ποιεῖν· βούλεται γὰρ γιγνώσκειν τίς ἐν τῷ ἄντρῳ οἴκει. Οἱ δὲ ἑταῖροι μάλα φοβοῦνται· ὅμως δὲ τῷ Ὁδυσσεῖ πείθονται καὶ μένουσιν ἐν τῷ ἄντρῳ.» 50

δώδεκα *doce*
οὐδείς, οὐδεμία, οὐδέν
 (ac. sg. masc. **οὐδένα**)
 (pron.) *nadie, ninguno/a, nada*
 (adj.) *ningún, ninguna*

εὑρίσκω *encontrar*
ώς τάχιστα
lo más rápido posible

Ο ΚΥΚΛΩΨ (β)

«Δι᾽ ὄλιγον δὲ ψόφον μέγιστον
130 ἀκούουσι καὶ εἰσέρχεται γίγας φοβερός·
δεινὸς γάρ ἐστιν· εἰς ὄφθαλμὸς ἐν μέσῳ
τῷ μετώπῳ ἔνεστιν. Ὁ τὸν Ὀδυσσεὺς
καὶ οἱ ἑταῖροι μάλιστα φοβοῦνται καὶ
εἰς τὸν τοῦ ἄντρου μυχὸν φεύγουσιν. Ὁ
135 δὲ γίγας πρῶτον μὲν τὰ ποίμνια εἰς τὸ
ἄντρον εἰσελαύνει, ἐπεὶ δὲ πάντα ἔνδον
ἐστίν, λίθον μέγιστον αἴρει καὶ εἰς τὴν
τοῦ ἄντρου εἴσοδον βάλλει. Ἐνταῦθα δὴ
πρῶτον μὲν τὰ ποίμνια ἀμέλγει, ἐπειτα
140 δὲ πῦρ καίει. Οὗτο δὴ τὸν τὸν Ὀδυσσέα

εἶς, μία, ἐν (ac. sing.
masc. **ἕνα**) *uno, una*
μέσος, μέση, μέσον
medio, central
ἐν μέσῳ τῷ μετώπῳ
en medio de la frente
ὁ μυχός, τοῦ μυχοῦ
rincón, ángulo
φοβερός, -ά -όν *temible*

πρῶτον *primero,*
en primer lugar
πᾶς, πᾶσα, πᾶν
(nom. plur. masc. **πάντες**,
ac. plur. masc. **πάντας**,
nom. y ac. pl. neut. **πάντα**)
todo, cada
(plural) *todos, cada uno*
βάλλω *colocar*

‘Ο Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ ἄντρου
τοῦ Κύκλωπος ἐκφεύγει.

ο γίγας (τοῦ γίγαντος)

τὸ μέτωπον
(τοῦ μετώπου) ὁ ὄφθαλμός

τὰ ποίμνια
(τῶν ποιμνίων)
: πολλὰ πρόβατά
τε καὶ αἴγες
ο γίγας τὰ
ποίμνια ἀμέλγει
ἡ τοῦ ἄντρου
εἴσοδος
(τῆς εἰσόδου)

147

ο Κύκλωψ δύο τῶν ἑταίρων ἀρπάζει

ο Κύκλωψ κόπτει τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν γῆν

ο ἐγκέφαλος
(τοῦ ἐγκεφάλου)

εἰπέ = λέγε
ο ἐγκέφαλος ἔκρει καὶ δεύει τὴν γῆν

ἐκ-ρεῖ (ώσπερ τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς κρήνης)

πολύμητις ↔ ἀνόητος

ο οἶνος
(τοῦ ροπάλου)

τὸ ρόπαλον
(τοῦ ροπάλου)

καὶ τοὺς ἑταίρους ὄρᾳ καὶ, “ὦ ξένοι,” βοᾷ, “τίνες ἐστὲ καὶ πόθεν πλεῖτε;”

‘Ο δ’ Οδυσσεύς, “ἡμεῖς Ἀχαιοί ἐσμεν,” φησίν, “καὶ ἀπὸ τῆς Τροίας οἴκαδε πλέομεν. Χειμὼν δὲ ἡμᾶς ἐνθάδε 145 ἐλαύνει.”

‘Ο δὲ Κύκλωψ οὐδὲν ἀποκρίνεται ἀλλὰ ὄρμαται ἐπὶ τοὺς Ἀχαιούς· τῶν ἑταίρων δὲ δύο ἀρπάζει καὶ κόπτει πρὸς τὴν γῆν· ὁ δὲ ἐγκέφαλος ἔκρει καὶ δεύει τὴν γῆν.» 150

‘Η δὲ Μέλιττα, «παῦε, ὦ Φίλιππε,» φησίν, «παῦε· δεινὸς γάρ ἐστιν ὁ μῦθος. Ἐλλ’ εἰπέ μοι, πῶς ἐκφεύγει ὁ Οδυσσεύς; Ὄρα πάντας τοὺς ἑταίρους ἀποκτείνει ὁ Κύκλωψ;»

155

‘Ο δὲ Φίλιππος, «οὐδαμῶς,» φησίν· «οὐ πάντας ἀποκτείνει ὁ Κύκλωψ. Ὁ γὰρ Οδυσσεύς ἐστιν ἀνὴρ πολύμητις. Πρῶτον μὲν οὖν πολὺν οἶνον τῷ Κύκλωπι παρέχει, ὥστε δι’ ὄλιγου μάλα μεθύει. Ἐπεὶ δὲ 160 καθεύδει ὁ Κύκλωψ, ρόπαλον μέγιστον ὁ

ο ξένος, τοῦ ξένου
extranjero
ἐνθάδε *hacia aquí*
ἀποκρίνομαι *responder*
δύο *dos*

δεύω *empapar, mojar*
παύω *parar, detenerse*
πῶς; *¿cómo?*
μεθύω *emborracharse*

’Οδυσσεὺς εύρισκει καὶ τοὺς ἑταίρους κελεύει θερμαίνειν αὐτὸν ἐν τῷ πυρί. Ἐπεὶ δὲ μέλλει ἄψεσθαι τὸ ρόπαλον, ὁ 165 ’Οδυσσεὺς αἴρει αὐτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς καὶ ἐλαύνει εἰς τὸν ἔνα ὀφθαλμὸν τοῦ Κύκλωπος.

‘Ο δὲ ἀναπηδᾷ καὶ δεινῶς κλάζει. Ὁ δὲ ’Οδυσσεὺς καὶ οἱ ἑταῖροι εἰς τὸν τοῦ 170 ἄντρον μυχὸν φεύγουσιν. Ὁ δὲ Κύκλωψ οὐ δύναται αὐτοὺς ὀρᾶν. Τυφλὸς γάρ ἐστιν.»

‘Η δὲ Μέλιττα· «Ως σοφός ἐστιν ὁ ’Οδυσσεὺς. Άλλὰ πῶς ἐκφεύγουσιν ἐκ 175 τοῦ ἄντρου;»

‘Ο δὲ Φίλιππος· «Τῇ ὑστεραίᾳ, ἐπεὶ πρῶτον ἀνατέλλει ὁ ἥλιος, ὁ Κύκλωψ τὸν λίθον ἔξαίρει ἐκ τῆς τοῦ ἄντρου εἰσόδου καὶ πάντα τὰ τε πρόβατα καὶ τὰς αἶγας 180 ἐκπέμπει. Οὐδὲν ’Οδυσσεὺς τοὺς ἑταίρους κρύπτει ὑπὸ τὰ πρόβατα. Οὕτω δὴ ὁ Κύκλωψ ἐκπέμπει τοὺς ’Αχαιοὺς μετὰ τῶν προβάτων, οἵ δὲ τὰ πρόβατα πρὸς τὴν ναῦν ἐλαύνουσι καὶ ἀποπλέουσιν.»

μέλλω *estar a punto de, tener la intención de*

ἄψεσθαι *arder prenderse fuego*

ἀναπηδάω *saltar*

δύναται *puede*

τυφλός, τυφλή, τυφλόν *ciego*

σοφός, σοφή, σοφόν *sabio, listo*

ἐκπέμπω *enviar fuera*

ὁ ’Οδυσσεὺς καὶ οἱ ἑταῖροι θερμαίνουσι τὸ ρόπαλον ἐν τῷ πυρί

ἔνα (ac. εἰς)

τὸ ρόπαλον
μέλλει ἄψεσθαι

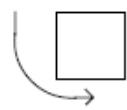

ἐξ-αἴρω

ἐκ-πέμπω

ὁ ’Οδυσσεὺς τοὺς ἑταίρους κρύπτει ὑπὸ τὰ πρόβατα

ὑπό + ac.